

Sygn. akt II CSK 336/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku J. F. N.

przy uczestnictwie P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt XV Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od uczestnika postępowania na rzecz
wnioskodawczyni kwotę 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna uczestnika postępowania od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 grudnia 2015 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez stronę skarżącą podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącego. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez stronę skarżącą, związane z zarzutem naruszenia art. 305¹ i 305² k.c., nie daje zaś podstaw.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.